

یادداشت

سردرم در بی تدبیری سازمان جنگل‌ها

رحیم ملک‌نیا

عضو هیئت‌علمی دانشگاه لرستان

● توقف بهره‌برداری از جنگل‌های شمال از مرحله ایده تا تصویب به‌صورت قانون، با بحث‌ها و چالش‌های متعددی در جامعه جنگلبانی کشور همراه بود. بی‌توجهی سازمان جنگل‌ها به بحث‌ها و هشدارها در زمان تصویب و تداوم چالش‌ها پس از تصویب، باعث ترسیم دورنمای نه‌چندان روشن برای جنگل‌های شمال کشور شده است. امروز با وجود تصویب توقف بهره‌برداری، بسیاری از این چالش‌ها نه‌تنها رفع نشده که در حال تبدیل به معضلات پیچیده‌ای هستند. نگاهی به روند چندساله تصویب توقف بهره‌برداری از جنگل‌های شمال، بیانگر فرصت‌سوزی و سردرگمی سازمان جنگل‌ها در تهیه طرح جایگزین و در نتیجه آن فقدان یک طرح برای مدیریت جنگل است. با وجود تأکید مکرر مدیران سازمان جنگل‌ها بر این مسئله که تنفس به معنای رهاکردن جنگل نیست، اما امروز شاهد آن هستیم که نه‌تنها جنگل که جنگلبان‌ها نیز رها شده و مانند جنگل در حال قربانی‌شدن در بی‌برنامگی و ضعف مدیریت سازمان هستند. وضعیت حفاظت جنگل‌های و مسائل مربوط به نیروهای حفاظتی جنگل‌های شمال، در کنار موارد مهمی مانند نحوه مدیریت جنگل و روشن‌نبودن اهداف سازمان در دوران تنفس، از نکات مبهم و سؤال‌برانگیز بوده که در گذشته و حال پاسخ مناسبی به آن داده نشده است. وضعیت نیروهای حفاظتی که در شرکت‌های مختلف در طرح‌های جنگل‌داری مشغول به کار بودند، مانند کلاهای سردرگمی است که برنامه‌های اعلامی و سخنان مدیران سازمان جنگل‌ها نه‌تنها امیدی به گره‌گشایی از آن را نوید نمی‌دهد بلکه خود باعث کوشش‌کردن گره‌های این کلاف شده است. نامشخص‌بودن راهبرد سازمان برای دوران تنفس سبب شده است که نیازهای حفاظتی و در نتیجه تعداد نیروی موردنیاز برای امر مشخص نباشد. سردرگمی و بی‌برنامگی سازمان در این زمینه در چند ماه گذشته این نیروها را با معضلات متعدد ازجمله دریافت‌نکردن حقوق، ابهام در تمدید قراردادها، نگرانی درباره آینده و سوابق شغلی خود مواجه کرده است. در این میان عدم قاطعیت سازمان جنگل‌ها برای حل یکباره این معضل منجر به تداوم کشمکش با شرکت‌ها، نیروهای حفاظتی و افراد ذی‌نفوذ محلی شده است؛ اگرچه عدم دریافت حقوق و نامشخص‌بودن وضعیت شغلی این افراد بخش مهمی از این ماجرا است و می‌تواند تبعات اجتماعی در پی داشته باشد؛ اما آنچه نباید مورد غفلت قرار گیرد، اهمیت شرایط ایجادشده در نظر حفاظت جنگل است. درحالی‌که ساختار طرح‌های جنگل‌داری سابق از بین رفته است، تا زمان حاضر طرح جایگزین به‌صورت رسمی ارائه نشده و با شرایط فعلی به نظر می‌رسد که شروع مدیریت با طرح‌های جدید در سال جاری نیز میسر نیست. این دوران گذار مدیریت، نیاز مبرمی به حفاظت از جنگل وجود دارد که شرایط نامشخص پرسنل حفاظتی این مسئله را تبدیل به یک چالش مهم کرده است و شرایط ایجادشده بدون تردید عواقبی برای جنگل خواهد داشت. نیروهای حفاظتی اگرچه در سال‌های اخیر خدمت خود با جان و دل از جنگل محافظت کرده‌اند اما مشکلات معیشتی ایجادشده می‌تواند باعث سوق‌دادن برخی از این افراد به‌سوی قاچاق چوب یا فعالیت‌های مخربی مانند دامداری مجدد در جنگل شود. از سوی دیگر با نزدیک شدن به فصل بهارنی آتش‌سوزی، نیاز به حضور این نیروها بیش از گذشته است. با توجه به شرایط و بارندگی‌های سال جاری و رشد پوشش علفی در کف جنگل، تابستان پیش‌رو از این نظر دارای شرایط حساس و بحرانی خواهد بود. تعلل سازمان در تعیین تکلیف وضعیت آنان نشان می‌دهد این مسئله به‌خوبی از طرف مجموعه مدیران سازمان درک نشده است. سازمان جنگل‌ها اگر خواهان تبدیل پرسنل حفاظتی با اعمال روشی جدید برای مدیریت این وظیفه خود است، باید به‌صورت شفاف و قاطع دلایل خود را بیان و این مسئله را در کوتاه‌ترین زمان ممکن حل کند تا در این‌میان جنگلی که در حال قربانی‌شدن به دلیل نبود طرح مدیریت است، بیش از این قربانی سوهمدیریت در مسائل پرسنلی نشود.

خبر

صادرات خرما مشمول عوارض گمرکی شد

● به گزارش مهر، مدیرکل دفتر مقررات صادرات و واردات وزارت صنعت با صدور بخش‌نامه‌ای خطاب به گمرک، میزان دریافت عوارض صادرات انواع خرما را ابلاغ کرد.

بر اساس این ابلاغیه، به ازای صادرات هر

کیلوگرم خرما امضافتی هشت هزار تومان و

به ازای هر کیلوگرم خرما یکباب نیز پنج هزار

تومان عوارض دریافت می‌شود.

همچین میزان عوارض صادراتی دریافتی از

سایر خرماها، به میزان ۳۰ درصد ارزش ریالی

صادرات بر مبنای نرخ دلار در سامانه سنا در روز

اظهار تعیین شده است.

کامبیز نوروزی در گفت‌وگو با «شرق» از ناکارآمدبودن «لایحه جامع شفافیت» می‌گوید

«اطلاعات» در چنگ حلقه‌های خاص

شگرد قانونی سیستم بوروکراتیک در ایران، «مهر محرمانه» است که باید از بین برود

عکس: سید تاجی/شرق

نکته بنیادین و قانونی برای تدوین چنین لایحه‌ای، اول شناخت مفهوم اطلاعات و کارکرد اطلاعات در ایران و دوم شناخت ساختار بوروکراتیک در کل ساخت حکومتی در ایران است. این دو را باید اول شناخت تا بدانید می‌خواهید در چه موردی قانون بنویسید. اگر ندانید، آنچه می‌نویسید بیشتر داستان‌واره‌ای خواهد بود که به هیچ دردی نمی‌خورد.

❧ **در واقع به نظر شما این لایحه اگر هم در مجلس تصویب شود، کارایی لازم را نخواهد داشت؛ چون با واقعیات منطبق نیست.**

تأکید می‌کنم هیچ ارزش عملی نخواهد داشت. تجربه‌اش را هم داریم. چند سال قبل قانونی به نام قانون دسترسی آزاد به اطلاعات با تبلیغات فراوان تصویب شد. از پایگاه اینترنتی قانون دسترسی آزاد به اطلاعات، هیچ‌کس نتوانست کمترین اطلاعات درخورد. اعتنایی را به دست نیاورد؛ چرا؟ ساده است؛ اطلاعات منتشر نشود.

قانون دسترسی آزاد به اطلاعات نیز به نظر از سوی همان گروهی تدوین شده است که این لایحه را تدوین کرده‌اند که آن هم نمی‌دانست درباره چه موضوع مهم و دشواری تنظیم می‌شود. اطلاعات، منشا قدرت است؛ به‌ویژه در ساختارهایی که در آنها گروه‌های ممتاز قدرت را دایره وسیع قدرت برخوردار هستند؛ یعنی همین اطلاعات، یکی از مهم‌ترین ابزارهای قدرت در کشور به شمار می‌روند. وقتی گفته می‌شود از رانت یا امتیازات نامشروع استفاده می‌شود، رانت مبتنی بر اطلاعات است و از این اطلاعات در حلقه‌های بسیار سخت حراست می‌شود. اگر مصداقی صحبت کنیم، فرضا درباره جزئیات قراردادهای دولتی و قراردادهای شرکت‌های بزرگ، هیچ چیزی در دست نیست. نکته درخرو توجه آن است که این لایحه اصلا الزام

ایجاد نکرده و هیاهو برای هیچ است. گفته است قراردادهای جدید منتشر شوند، اما این قراردادهای نبض قدرت مدیریت‌های رانتیر است. امکان ندارد بتوانید قراردادی را از دستگاه دولتی بگیرید؛ مثلاً قرارداد احداث یک پل، جاده، نیروگاه، یا فلان قرارداد نفتی، چطور می‌خواهید در این دژ رسوخ کنید؟ با اعتقاد این قرارداده‌ا، اطلاعاتی را مبادله می‌کنید که منافع عظیم تاریخی

را در اختیار یک گروه قدرت قرار داده است. ما اکنون یک قانون دسترسی آزاد به اطلاعات داریم که شکست خورده است. قانون ارتقای سلامت اداری را داریم که اتفاقاً قانون خوبی است و الزام کرده باید تمام قراردادهای دولتی و شرکت‌های بزرگ منتشر شود، اما حدود ۱۰ سال از تصویب آن می‌گذرد. همین‌طور حدود چند سال از قانون دسترسی به اطلاعات می‌گذرد، اما به اندازه سر سوزنی نیز محقق نشده‌اند. نکته جالب اینکه همین لایحه در مقدمه خودش اشاره می‌کند این قوانین هست، ولی اجرا نشده‌اند. اگر نویسندگان و طراحان این متن و کسانی که در ادامه طرح را بررسی کرده‌اند، دقت و تسلط علمی می‌داشتند، باید با این پرسش مواجه می‌شدند که اگر قانون ارتقای سلامت اداری در بخش مربوط به افشای قراردادها اجرا نشده، اگر قانون دسترسی آزاد به اطلاعات اجرا نشده، چرا اجرا نشده؟ این غفلت خیلی بزرگی است؛ اول باید این چرایی را پاسخ می‌دادند.

❧ **درست است که اجرایی‌شدن این قوانین با ساختار رانتیر کشور دور از ذهن است، اما آیا سبب می‌شود تکلیف نوشتن یک قانون برای دسترسی به اطلاعات بیشتر کشا داشته شود؟**

اصلاً باید قانون نوشته شود، منتها قانون درست؛ یعنی قانونی که اولاً بشناسد درباره چه چیزی صحبت می‌کنند؛ از اطلاعاتی صحبت می‌کنید که زمانی می‌گفتیم میلیون‌ها، بعد گفتمیم میلیارد‌ها، بعد صدها میلیارد و اکنون هزاران میلیارد تومان برای اطلاعاتی صرف تولید می‌کنند. می‌خواهید این اطلاعات را از انحصارشان بیرون نکشید. در واقع شما می‌خواهید یک گروه قدرت را از منبع قدرتش جدا کنید که خیلی سخت است. اگر قانون ارتقای سلامت اداری اجرا نشده، به این دلیل است که نتوانستند در این دژ رسوخ کنند. در این لایحه، اصلاً از اطلاعات نظام بانکی صحبتی نشده است. وقتی همین چند پرونده‌ای را که درباره بانک‌ها در دستگاه

قضائی مطرح است، می‌خوانید، انگار قصه‌های هزار و یک شب را می‌خوانید که با چند زودبند ساده، این سوده‌ای عظیم تولید شده است. اطلاعات مربوط به تخصیص ارز از آن قیمت در سال ۱۳۹۷ هنوز بخش نشده است و هر بار اطلاعات ناقصی از بانک مرکزی یا وزارت صنعت بیرون می‌آید. این نمونه‌ها خیلی تازه است. هنوز وضعیت ثبت سفارش شش هزار دستگاه خودروی لوکس معلوم نیست؛ چون شبکه‌های منافع آن‌قدر پیچیده است که اجازه نمی‌دهد اطلاعاتی به بیرون درز کند. شبکه‌های منفعت هم بین بخش دولتی و بیرون از دولت با هم ائتلاف دارند. وقتی این را متوجه نباشید یا بفهمید و توجه نکنید؛ یعنی هرچه می‌نویسید بیپوده است و این مشکل اساسی این لایحه است. همین امر باعث می‌شود این لایحه مثل سفید خودش (قانون دسترسی به اطلاعات) به چیزی بیپوده تبدیل شود.

❧ **با این اوصاف، به نظر می‌رسد حتی اگر این لایحه به مجلس برود، ممکن است تصویب شود تا برگ برنده‌ای باشد برای دولت که پیگیر شفافیت عملکرد بخش‌های مختلف در حاکمیت بود، اما در واقعیت این داندن اثری نخواهد داشت.**

اگر فردا هم غیر این لایحه در مجلس تصویب شود، کمترین تأثیری در گردش اطلاعات در ایران نخواهد داشت. شاید در مجلس، بخش‌هایی از آن تغییر کند، اما هر تغییری بیپوده است چون ساختار مشکل دارد. از طرفی در این لایحه، دسته‌بندی‌ای کرده‌اند که به نظر بیپوده و ناشی از عدم شناخت موضوع است. مثلاً دسته‌بندی کرده‌اند شفافیت در حوزه فرهنگ، که لزومی ندارد. نکات خوبی دارد، اما چون ساختار بی‌توجه به موضوع نوشته شده کلش بیپوده است. یک موضوع که اکنون سوزه روز هم هست، اینکه مدرسان آموزش‌نگاران به اطلاعات مجاز نیستند طراح سؤال باشند. خوب است، اما در حال حاضر، همین آموزشگاه‌ها نظام آموزش و پرورش ما را تسخیر کرده‌اند، وقتی اصل را ندانید، این حرف هم بیپوده است. وقتی شفافیت در هر بخشی را می‌نویسید، باید شبکه قدرت پشت آن را نشانه بگیرید نه بخش بیرونی آن را. وقتی قرار است قراردادی پیش از امضا یا حتی بعد از امضا منتشر شود، آن زمان معلوم می‌شود چه چیزهایی پشت این قرارداد است. شما به سازمان خصوصی‌سازی مراجعه کنید و بگویید فهرستی از خصوصی‌سازی‌هایی که انجام شده می‌خواهم، امکان ندارد این فهرست را به شما بدهند. چون قدرت شبکه منافع پشش است. شما حتی قیمت نقل و انتقال یک بازیکن فوتبال را هم نمی‌توانید بگیرید، چون در فرایند نظام دلالی این اتفاق می‌افتد. شما نمی‌توانید سود و زیان یک باشگاه دولتی را بگیرید چون کلی منافع در آن خوابیده است. اینجااست که «سوزه» اهمیت پیدا می‌کند.

❧ **در نظر بگیرید یک لایحه با طرح با شناخت تمامی این ارکان باید نوشته شود. این لایحه با طرح باید با چه روندی پیش برود؟**

باید اول در نظر بگیریم که اگر در زمینه شفافیت نوشته می‌شود، باید در ابتدا یک قانون قدیمی را منسوخ کند. ما اکنون قانون مجازات افشای اسناد طبقه‌بندی‌شده داریم که قانونی بسیار قوی است. ❧ **آن قانون می‌تواند قانون شفافیت را نقض کند؟**

بله. لایحه شفافیت این قانون را نکه داشته و جا به جا به این قانون ارجاع می‌دهد و می‌گوید: «افشای اسناد مگر اسناد طبقه‌بندی‌شده». آن قانون به سادگی اجازه می‌دهد حتی فاکتور خرید چای و قند برای کارگاه ساختمان‌سازی را هم به‌عنوان مدیر دولتی محرمانه اعلام کنید. دوم، این لایحه یک شورای عالی شفافیت تعریف کرده که اعضای شورا مقاماتی هستند که خودشان از وضعیت گردش اطلاعات ممکن است زیان ببینند. یعنی مقاماتی هستند که از اطلاعات موجود در دستگاه‌های تحت مسئولیتشان به شدت مراقبت می‌کنند. در شورای عالی شفافیت ۱۵ مقام حکومتی، رئیس‌جمهور، رئیس مجلس، رئیس قوه قضائیه، وزیر اطلاعات، وزیر امور اقتصادی، وزیر فرهنگ، وزیر دفاع، وزیر کشور، وزیر دادگستری و

وزیر صنعت، معدن و تجارت، وزیر ارتباطات، رئیس سازمان برنامه، رئیس سازمان اداری، رئیس سازمان بازرسی کل کشور و معاون حقوقی، عضو هستند. در واقع نصف حکومت در این شورا پیش‌بینی شده است. اتفاقاً اطلاعات در همین سیستم است که پنهان‌کاری می‌شود. ادغام وزارتخانه‌های بازرگانی و صنعت منبایش این بود که دستگاهی عریض و طویل پیش‌باید که در آن هر کاری بخوانند بتوانند انجام دهند. اکنون تمام نظام صنعت و بازرگانی کشور در این وزارتخانه متمرکز است. صنایع فلزی، صنایع معدنی و خودروسازی‌ها، امتیازات حیرت‌انگیزی در این وزارتخانه نهفته است. تعداد زیادی از امضاهاایی که به امضای طلایی معروف است، در این وزارتخانه است. نمی‌توانید از این شورا کمترین انتظار و امید را داشته باشید که به شفافیت کمک کند.

❧ **بله، اما کار درست چیست؟**

فکر می‌کنم اگر به نقوص این لایحه اشاره کنم که چه باید کرد، مشخص می‌شود. این لایحه، تقریباً هیچ ضمانت اجرایی‌ای پیش‌بینی نکرده است. اینکه اگر کسی اطلاعات را منتشر نکرد چه کار کنیم. اگر قرار باشد بگوییم دسترسی به اطلاعات ممکن باشد باید دو، سه موضوع را رعایت کنیم؛ اول، امنیت روزنامه‌نگاران را باید تأمین کنیم، چون دسترسی اطلاعات برای افراد عادی مهم نیست. دسترسی آزاد به اطلاعات نباید برای منافع شخصی باشد. یعنی من به خاطر منافع شخصی بتوانم به اطلاعات دسترسی پیدا کنم. منافع عمومی ملاک است. کسی که برای کارهای تحقیقاتی و پژوهشی و روزنامه‌نگاری اطلاعات بخواد؛ اولین شرط این است که امنیت روزنامه‌نگار را تضمین کنید. چون خیلی از اطلاعات مهم را به سادگی نمی‌دهند. اگر روزنامه‌نگار چیزی را منتشر کرد، باید امنیت داشته باشد. نکته دیگر این‌که امکان محرمانه‌کردن اسناد را باید از بین برد. شگرد قانونی که سیستم بوروکراتیک ما به کار می‌برد، «مهر محرمانه» است. قانون مجازات افشای اسناد طبقه‌بندی‌شده به سادگی می‌تواند هر چه سند است را محرمانه کند. وقتی سندی مهر محرمانه خورده، کسی جرئت نمی‌کند به آن دست بزند چون با مجازات همراه خواهد بود. محرمانه‌کردن در اسناد

دولتی باید از بین برود؛ مگر در مورد اطلاعاتی امنیتی، سیستم سازمان‌های اطلاعاتی و نظامی یا اطلاعات شخصی افراد. در سایر موارد چرا باید محرمانه باشد؟ محرمانه‌کردن وسیله‌ای است که یک مدیر یا ساخت اداری برای گریز از مسئولیت انجام می‌دهد. سادترین

مکاتبات مهر محرمانه می‌خورد.

❧ **عدم انتشار اطلاعات شخصی افراد، قانون «از کجا آورده‌ای؟» را زیر سؤال نمی‌برد؟**

آن مربوط به مقامات ارشد است. در اینجا منظور، اطلاعات شخصی افراد معمولی است. نکته مورد توجه دیگر آن است که برای کسانی که در انتشار اطلاعات یا دسترسی روزنامه‌نگاران به اطلاعات ممانعت ایجاد می‌کنند، باید مجازات‌های بسیار سنگینی در نظر گرفته شود. یکی از اشکالات بسیار این است که دقت نکرده‌اند وقتی درباره دسترسی به اطلاعات صحبت می‌کنیم بخش‌هایی هستند که حاملان اصلی گردش اطلاعات‌اند و اهمیت بیشتری دارند؛ یکی از آنها روزنامه‌نگاران هستند. مثلاً شما به مرکز آمار، نامه می‌نویسید که من اطلاعات مربوط به پرونده‌های کیفری در ایران در این دوره را می‌خواهم. نباید بگویند محرمانه است. هیچ توجهی به این قسمت نشده است. باید مجازات‌های سنگین برای کسانی که در دسترسی به اطلاعات یا گردش اطلاعات اخلاص ایجاد می‌کنند، در نظر گرفته شود؛ حداقل در حد زندان‌های میان‌مدت، یعنی اگر اطلاعاتی را خواستند که به شما ندادند و ثابت شود و این اطلاعات را به شکل ناروا و غیرقانونی به شما ندادند، مقام مسئول باید مجازات سنگین شود و بترسد با ضمانت اجرای دیگر، روش‌های دیگری را نیز می‌توان برای ضمانت اجرای قانون، در نظر گرفت. فرضاً اگر اطلاعات با شفافیت کامل در دسترس عموم قرار نگیرد، قابل اجرا نیست؛ مثل پروژه‌های عمرانی دولت. در نمونه‌ای دیگر، تا زمانی‌که تمام جزئیات قرارداد منتشر نشده است، منابع پروژه تأمین نمی‌شود. اولین کار این است که به روزنامه‌نگار در قانون، قدرتی بدهید که بتواند اطلاعات بگیرد. یکی از مواردی که دوست ندارند در قوانین ایران بگذارند این است که اگر از فعالیت روزنامه‌نگاری ممانعت به عمل بیاید، آن شخص باید مجازات شود. متأسفانه در نگارش این لایحه، چنین دیدگاه‌هایی حاکم نیست.

❧ **فرض کنید مجموعه‌ای تخلفی می‌کند و مدارک را به اشکال متفاوت از بین می‌برد. این دانش وجود دارد که چنین اتفاقی رخ ندهد، اما در جایی ثبت نشده است. در این زمان چه باید کرد؟**

در شبکه تکنوکراسی دولت در ایران روابط بده‌بستانی مبنای اصلی تمام گردش اقتصادی است که من ناشی را اقتصاد پشت پرده می‌گذارم. این شبکه را باید از بین برد. باید مجازات‌های سختی پیش‌بینی کرد. البته این مجازات‌ها زمانی قابل اجراست که شما روابط بده‌بستانی پشت اقتصاد را کاهش داده باشید، اما باز بهترین راه‌حل ایجاد امنیت برای روزنامه‌نگار است، یعنی روزنامه‌نگار بتواند با خیال راحت این خبر را بنویسد. اکنون روزنامه‌نگار از هر طرف تحت فشار است و نمی‌تواند انتظار داشت روزنامه‌نگار هر روز منتظر بازداشتگاه باشد.

ادامه در صفحه ۶

خبر

همتی: مسیرها و روندهایی را برای دریافت پول نفت پیدا کردیم

● رئیس کل بانک مرکزی گفت: آمریکا تلاش کرده که فروش نفت ایران را کاهش دهد، ولی ما مسیرها و روندهایی را برای دریافت درآمدهایمان پیدا کردیم که هیچ یک از این کارها نمی‌تواند بر آن اثرگذار باشد.به گزارش تسنیم، رئیس کل بانک مرکزی با بیان اینکه تلاش‌های آمریکا و متحدانش برای به‌زانوآوردن ایران بی‌نتیجه بوده است، گفت: آمریکا و متحدانش قرار بود سال گذشته ایران را به زانو درآورند که البته تمام تلاش‌هایشان بی‌نتیجه بود و امسال شرایط بهتری داریم و محکم در این مسیر ایستاده‌ایم و خوشبختانه در شرایط فعلی ثبات اقتصادی نیز برقرار شده است. وی در ادامه افزود: مهم‌ترین نشانه بی‌اثربودن تلاش‌های آمریکا و متحدانش نیز این است که در روزی که به نام روز فلسطین و قدس نام‌گذاری شده و همگان علیه اسرائیل شعار می‌دهند، متحدان آمریکا با اسرائیل همه را در مکه مکرمه به دور هم جمع کرده‌اند و علیه ایران شعار می‌دهند که همه این موارد نشان از قدرت و استحکام ایران دارد و به یاری خدا آزادی قدس نیز محقق خواهد شد. همتی با بیان اینکه رفتار فعلی آمریکا، نشانه شکست تلاش‌های این کشور برای افزایش فشار بر ایران است، تصریح کرد: در حال حاضر آمریکا اعلام کرده است که حداکثر فشار را بر ایران وارد کرده و تلاش کرده فروش نفت ایران را کاهش دهد، ولی ما مسیرها و روندهایی را برای دریافت درآمدهایمان پیدا کردیم که هیچ یک از این کارها نمی‌تواند بر آن اثرگذار باشد. پیغام‌ها و رفتار فعلی آمریکا نشان از شکست تلاش‌هایش دارد و به امید خداوند به زودی شاهد پیروزی مردم ایران خواهیم بود.

کاهش ۵درصدی قیمت طلا و سکه

● یک کارشناس بازار طلا و سکه با بیان اینکه کاهش ارزش طلا در بازارهای جهانی و افت دلار با کاهش دادوستد و تقاضا در بازار همراه شده است، گفت: در هفته گذشته ارزش طلا، انواع سکه و دلار به طور میانگین با کاهش پنج‌درصدی مواجه شده و قیمت‌های بی‌سابقه‌ای به ثبت رسیده است. محمد کشتی‌آرای در گفت‌وگو با ایسنا در رابطه با وضعیت بازار طلا و سکه در یک هفته گذشته گفت: در هفته گذشته قیمت انواع سکه و طلا به واسطه کاهش ارزش طلا در بازارهای جهانی و افت ارزش دلار در بازار داخلی روند نزولی به خود گرفت که در کنار آن کاهش دادوستد و تقاضا به واسطه تعطیلی میانه هفته و ایام شهادت حضرت امیر نیز به ثبت رسید. این کارشناس بازار طلا و سکه با بیان اینکه در میانه هفته کار ارزش طلا و سکه حدود ۶.۵ درصد بوده است، گفت: کاهش تنش‌های سیاسی و مباحث مرتبط با مسائل بین‌المللی کاهش ارزش ارز را به دنبال داشت.

رأی به جلوگیری از زیان تولیدکنندگان صادرات مرغ به درخواست وزارت جهاد کشاورزی آزاد شد

● ممنوعیت صادرات چهار قلم کالا مرتبط با صنعت طیور از جمله مرغ با هدف جلوگیری از زیان تولیدکنندگان رفع رف. به گزارش مهر، وزیر صنعت، معدن و تجارت در مکاتباتی با رئیس کل گمرک ایران رفع ممنوعیت صادرات برخی اقلام طیور از جمله مرغ را ابلاغ کرد. رضا رحمانی در این مکاتبه با اشاره به پیشنهاد وزارت جهاد کشاورزی مبنی بر درخواست رفع ممنوعیت صادرات برخی محصولات طیور جهت جلوگیری از زیان تولیدکنندگان، تأکید کرده صادرات چهار قلم کالا شامل جوجه یک‌روزه گوشتی، جوجه یک‌روزه تخم‌گذار، گوشت مرغ و تخم‌مرغ نطفه‌دار گوشتی پس از تأیید وزارت جهاد کشاورزی بلامانع است. چندی‌پیش صادرات این اقلام با هدف تنظیم قیمت‌ها در بازار و تأمین نیاز داخلی ممنوع شده بود.

ملخ‌های مهاجم به تهران و مشهد نمی‌آیند

● سخنگوی سازمان حفظ نباتات کشور گفت: بر اساس اقدامات صورت‌گرفته برای مقابله با ملخ‌های مهاجم، این آفات دیگر تهدیدی برای استان‌های نیمه شمالی کشور از جمله تهران و خراسان رضوی به حساب نمی‌آیند. محمدرضا میر سخنگوی سازمان حفظ نباتات کشور در گفت‌وگو با تسنیم درباره احتمال ورود ملخ‌های مهاجم صحرایی به نیمه شمالی کشور و شهرهایی مانند تهران و مشهد اظهار کرد: ملخ‌هایی که در فضای مجازی از آن یاد می‌شود که به نیمه شمالی کشور آمده‌اند، مهاجر یا صحرایی نیستند و ملخ‌های بومی کشور خودمان به حساب می‌آیند که هرساله در نیمه شمالی کشور مشاهده می‌شود. وی افزود: این ملخ‌ها به ملخ‌های مارکشی معروف هستند و با توجه به شرایط آب‌وهوای مناسب کشور جمعیتی این ملخ‌ها مانند دیگر آفات در کشور زیاد شده است که امری طبیعی به حساب می‌آید. سخنگوی سازمان حفظ نباتات کشور ادامه داد: افزایش تعداد پروانه‌ها که در سطح شهر تهران نیز به خوبی قابل مشاهده است به خاطر افزایش بارندگی‌هاست اما این حشرات (پروانه) در دسته آفات قرار نمی‌گیرند.